

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

2485 *Real decreto lei 4/2014, do 7 de marzo, polo que se adoptan medidas urxentes en materia de refinanciamento e reestruturación de débeda empresarial.*

I

Con frecuencia, empresas realmente viables desde un punto de vista operativo (é dicir, susceptibles de xeraren beneficios no seu negocio ordinario) tornáronse en inviables desde un punto de vista financeiro. Perante esta situación, existen dúas alternativas: ou ben liquidar a empresa no seu conxunto, ou ben saneala desde un punto de vista financeiro, co fin de que a débeda remanente sexa soportable, o que permite así que a empresa siga atendendo os seus compromisos no tráfico económico, xerando riqueza e creando postos de traballo. Parece evidente que a segunda alternativa é preferible á primeira, polo que, en consecuencia, é obrigación dos poderes públicos adoptaren medidas favorecedoras do alivio de carga financeira ou «desapancamento».

Esa é precisamente a finalidade deste real decreto lei, que se debe conxugar co máximo respecto ás lexítimas expectativas dos acredores, os cales deberán participar activamente e coas máximas garantías nestes procedementos de alivio de carga financeira.

Trátase, en definitiva, de favorecer tamén para eles que unha expectativa incerta de cobramento dunha cantidade elevada (en termos de capacidade de pagamento do debedor) se torne nunha certeza razoable de cobramento dunha cantidade máis reducida ou suxeita a unha maior espera. Trátase de favorecer tamén os mecanismos para que a débeda se poida transformar en capital.

Soamente mediante o alivio da débeda insostible será posible lograr que volva fluír o crédito, concibido non tanto como panca senón como verdadeiro motor da economía, posto que o crédito é indispensable para atender os desfases entre cobramentos e pagamentos propios do xiro empresarial e para acometer os investimentos verdadeiramente produtivos, sempre –claro está– que a débeda correspondente sexa soportable.

II

Nos dous últimos anos atendéronse, por orde de urxencia, as necesidades específicas de alivio de carga e desendebedamento dos diversos sectores demandantes de crédito da economía española.

As primeiras medidas, as máis urxentes e quizais as máis intensas, foron as adoptadas en materia de débeda hipotecaria por adquisición de vivenda. Así, xa desde marzo de 2012 se adoptaron medidas relevantes tendentes a paliar a difícil situación en que se encontraban os debedores máis vulnerables. As medidas adoptadas desde entón no Real decreto lei 6/2012, do 9 de marzo, de medidas urxentes de protección de debedores hipotecarios sen recursos; no Real decreto lei 27/2012, do 15 de novembro, de medidas urxentes para reforzar a protección aos debedores hipotecarios, e na Lei 1/2013, do 14 de maio, de medidas para reforzar a protección aos debedores hipotecarios, reestruturación de débeda e alugamento social, permitiron dar unha resposta equilibrada respecto deste conxunto de debedores.

Con posterioridade, a Lei 14/2013, do 27 de setembro, de apoio aos emprendedores e á súa internacionalización, abordou unha serie de medidas destinadas a beneficiaren todo tipo de empresas e os empresarios autónomos, entre as cales destacan, entre outras, a regulación da figura do emprendedor de responsabilidade limitada, a creación da sociedade limitada de formación sucesiva e a introdución dun mecanismo de

negociación extraxudicial de débedas de empresarios, xa foren persoas físicas ou xurídicas.

Este é o momento para acometer medidas principalmente destinadas á reestruturación viable da débeda empresarial. Xa que logo, unha vez realizada a necesaria reestruturación do sector financeiro e saneados os balances bancarios, poden e deben as entidades de crédito e os demais acredores financeiros contribuír ao saneamento das empresas que, malia o seu elevado endebedamento, seguen sendo produtivas.

III

O paradoxal do caso é que, na actualidade, a dificultade para alcanzar acordos entre debedor e acredores financeiros deriva non tanto da falta de vontade das partes, senón de certas rixideces residenciadas principalmente na normativa concursal e preconcursal.

O procedemento concursal español conclúe nun alto número de casos na liquidación do debedor, de modo que a fase preconcursal resulta verdadeiramente determinante para a reestruturación financeira das empresas. Para estes efectos, os acordos de refinanciamento son os instrumentos máis adecuados para o establecemento de novos calendarios de amortización e condicións financeiras máis acordes coa situación do mercado e das empresas, a cambio de quitacións, esperas e capitalizacións das débedas.

Por iso, a presente reforma céntrase na mellora do marco legal preconcursal dos acordos de refinanciamento por constituír unha das áreas estratexicamente máis relevantes na medida en que, froito do consenso entre o debedor e os seus acredores, pretende a maximización do valor dos activos, evitando o concurso da entidade e a redución ou aprazamento dos pasivos.

Para eliminar incertezas legais introducíronse en España os acordos colectivos de refinanciamento, así como a súa homologación xudicial. Estes mecanismos outorgan protección legal aos acordos alcanzados por unha maioría suficiente de acredores de modo que, no eventual suposto dun concurso, as operacións incorporadas nel non estean suxeitas a rescisión e, se é o caso, poidan estender determinados efectos a acredores disidentes ou non partícipes.

Neste punto, detectáronse unha serie de limitacións no potencial contido dos acordos de refinanciamento, as cales están truncando a eficacia e seguridade xurídica necesarias para acometer reestruturacións financeiras nas empresas. Por iso, resultan pertinentes medidas que contribúan a garantir o mantemento destes valores.

Antes de entrar no detalle das modificacións que se introducen, convén precisar que todas elas buscan, en definitiva, a finalidade de mellora da posición patrimonial do debedor, medida á fin na proporción que representan os seus activos sobre os seus pasivos exixibles, e dentro deles na parte apta para atender o cumprimento das súas obrigas máis inmediatas. Deste modo asegúrase que todas estas accións non prexudican un eventual concurso de acredores, xa sexa porque o perigo do dito concurso se afasta definitivamente (o cal é o máis desexable), xa sexa porque as actuacións previas ao concurso non prexudicaron a situación patrimonial do debedor.

Por este motivo, sempre que os acordos reúnan os requisitos previstos neste real decreto lei non se verán sometidos ao risco de rescindibilidade que tanto retraeu ata agora a actuación das partes en fase preconcursal.

IV

A parte dispositiva deste real decreto lei consta dun único artigo, en virtude do cal se modifican varios preceptos da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.

Así, en primeiro lugar, modifícase o artigo 5 bis, permitindo que a presentación da comunicación de iniciación de negociacións para alcanzar determinados acordos poida suspender, durante o prazo previsto para levalas a efecto, as execucións xudiciais de bens que resulten necesarios para a continuidade da actividade profesional ou empresarial do debedor. Tamén se permite a suspensión do resto de execucións singulares promovidas polos acredores financeiros, a que se refire a disposición adicional

cuarta, sempre que se xustifique que unha porcentaxe non inferior ao 51 por cento de acredores de pasivos financeiros apoiaron expresamente o inicio das negociacións encamiñadas á subscripción do correspondente acordo de refinanciamento. Quedan excluídos da suspensión, en todo caso, os procedementos que teñan a súa orixe en créditos de dereito público. Preténdese deste modo que o artigo 5 bis fomente unha negociación eficaz sen acelerar a situación de insolvencia do debedor por razón dunha precipitada execución de garantías sobre determinados bens.

Tamén se acomete unha modificación do artigo 56 para limitar os supostos de suspensión de execución de bens dotados de garantía real a aqueles que resulten necesarios para a continuidade da súa actividade profesional ou empresarial, xa que, dentro das facultades que tradicionalmente integran o dereito de propiedade (o *ius utendi*, o *ius fruendi* e o *ius disponendi*), non sempre é necesario que concorran todas elas para que un determinado ben quede afecto á actividade empresarial. En determinados supostos é posible separar a facultade de disposición das de uso e aproveitamento, sen prexuízo ningún para a continuación da actividade produtiva pero con evidente vantaxe para o acredor, que poderá mobilizar antes a súa propia facultade de disposición e que, daquela, verá diminuídos os custos financeiros necesarios para tal mobilización, redundando iso, en definitiva, en maiores posibilidades de financiamento para o debedor e nunha revalorización dos seus activos. Xa que logo, as execucións son realmente obstativas da continuación da actividade empresarial cando non se poida realizar esa separación do dereito de disposición sen detrimento das facultades de uso e aproveitamento da empresa. A modo de exemplo, introdúcese no artigo 56 un suposto en que a dita disociación se pode facer con relativa facilidade sen prexuízo da continuación da actividade: exclúense da suspensión das execucións de accións ou participacións de sociedades destinadas en exclusiva á tenza dun activo e do pasivo necesario para o seu financiamento. Con iso, preténdese facilitar o financiamento de activos mediante estruturas e pactos que permitan a eventual realización do ben con conservación por parte do debedor de título suficiente, aínda que sexa meramente obrigacional, para continuar a súa explotación.

A lei concursal volve á sistemática orixinal regulando integramente no artigo 71 as denominadas accións de reintegración.

O que ata agora fora recollido no punto 6 do dito artigo como suposto de non rescindibilidade recóllese separadamente no artigo 71 bis xunto cun novo suposto.

Así, no punto 1 mantense no esencial a regulación dos ata agora previstos no punto 6 do artigo 71, ben que se clarifica a súa extensión, que comprenderá os negocios, actos e pagamentos, calquera que sexa a súa natureza, que permitan a ampliación significativa do crédito ou a modificación ou extinción de obrigas. Dentro deles están incluídas, tal e como se veu recoñecendo en numerosos pronunciamentos xudiciais, as cesións de bens e dereitos en pagamento ou para pagamento. Adicionalmente, elimínase a necesidade de informe de experto independente, que se substitúe por certificación do auditor de contas acreditativa da concorrencia das maiorías exixidas para a súa adopción.

No punto 2 do artigo 71 bis introdúcese un novo suposto no cal os acordos alcanzados se declaran non rescindibles, sen necesidade de alcanzar determinadas maiorías de pasivo, constituíndo, en consecuencia, un «porto seguro» que permita a negociación directa do debedor con un ou máis acredores, sempre que signifiquen simultaneamente unha mellora clara da posición patrimonial do debedor, é dicir, que non comporten unha mingua dos dereitos do resto de acredores non intervenientes. Configúrase deste modo unha posibilidade máis de acordo entre debedor e acredor, que é máis restritiva que a do punto 1 do mesmo artigo en canto aos supostos pero máis laxa en canto aos intervenientes. En efecto, se no punto 1 se exige a concorrencia dos tres quintos do pasivo pero se fala de forma máis xenérica da mellora de condicións de financiamento, no punto 2, a cambio de non requirirse maioría concreta de pasivo, exíxense requisitos moi estritos para que os acordos non sexan tampouco rescindibles por causas distintas ao incumprimento das condicións que o propio artigo establece. Sirva de exemplo a letra c), que implicará en moitos casos por parte do acredor interveniente a liberación de garantías

(susceptibles de facilitar novo financiamento), que non resulta necesariamente exigible no caso dos acordos colectivos de refinanciamento.

Ao non ser rescindibles, os acordos que reúnan as condicións do artigo 71 bis non estarán sometidos ás presuncións dos puntos 2 e 3 do artigo 71 aínda cando impliquen actos de disposición de activo. Ademais, a lexitimación para o exercicio da acción rescisoria (que soamente se poderá basear no incumprimento material dos requisitos do artigo 71 bis polos acordos acollidos aparentemente a este) segue estando restrinxida ao administrador concursal e limitada á ausencia de condicións reguladas, respectivamente, nos dous primeiros puntos do artigo 71 bis. Tamén se limita ao administrador concursal a lexitimación para o exercicio das demais accións de impugnación.

Así mesmo, e como medida para incentivar a concesión de novo financiamento, atribúese con carácter temporal a cualificación de crédito contra a masa á totalidade dos que orixinen novos ingresos de tesouraría, que comprenden os que deriven dun acordo de refinanciamento e os realizados polo propio debedor ou persoas especialmente relacionadas, con exclusión das operacións de aumento de capital. Esta medida adóptase cun carácter extraordinario e temporal para todos os novos ingresos de tesouraría que se produzan no prazo de dous anos desde a entrada en vigor deste real decreto lei. Transcorrido o prazo dos dous anos desde a súa concesión, consideraranse crédito contra a masa nos termos indicados no punto 2.11.º do artigo 82.

O anterior complementase cunha modificación do artigo 92, que prevé expresamente que os que adquirisen a condición de socios, en virtude da capitalización de débeda acordada no contexto dunha operación de refinanciamento, non serán considerados como persoas especialmente relacionadas para efectos de cualificar como subordinado o financiamento outorgado por eles como consecuencia da dita operación.

En conexión directa co réxime de acordos de refinanciamento, acométese unha revisión do réxime de homologación xudicial regulado na disposición adicional cuarta. En particular, amplíase o ámbito subxectivo, estendéndose a posibilidade de subscribir este acordo a todo tipo de acredores de pasivos financeiros, excluídos os acredores por operacións comerciais e os acredores de dereito público.

Así mesmo, posibilitábase a extensión aos acredores disidentes ou non participantes non só das esperas, senón tamén, mediante unha porcentaxe de pasivo superior, doutras medidas acordadas no seo do acordo de refinanciamento, como é o caso das quitacións, capitalización de débeda e cesión de bens en pagamento ou para pagamento.

Existen dous elementos novos nesta disposición en relación cos acredores que dispoñan de garantía real. As novidades non afectan tanto a realidade xurídica ou económica subxacente senón os efectos que se lle atribúen á dita realidade, tendo sido precisamente a discrepancia existente ata agora entre realidade e efectos un dos maiores obstáculos á viabilidade destes acordos.

En primeiro lugar, débese recordar que ata agora se partía dunha distinción entre debedor con garantía real e debedor sen garantía real, e que o primeiro era practicamente inmune aos acordos homologados salvo no que puidese afectar as esperas de duración limitada ou a suspensión de execucións. Pero o certo é que non todos os acredores con garantía real son da mesma condición. Ás veces tal circunstancia é un puro nominalismo, posto que a garantía da que se dispón é dun rango posterior a outras preferentes ou pode recaer sobre un activo de moi escaso valor que cobre unha pequena parte da débeda, ou poden producirse ambas as situacións simultaneamente. O relevante, en consecuencia, non é tanto realizar unha distinción subxectiva, senón unha distinción obxectiva entre a parte de débeda que está cuberta polo valor real da garantía e aquela que non o está, anticipando, en certa medida, o que podería ocorrer en caso de liquidación concursal. Deste modo, o concepto determinante é o de valor real da garantía que se define de forma simple no punto 2 da disposición adicional cuarta nuns termos totalmente coherentes coa realidade xurídica e económica da referida garantía. A partir de aí, o tratamento da parte de créditos non cubertos pola garantía é o mesmo que se lles atribúe aos acredores sen garantía real.

A segunda novidade consiste en dar maior relevancia e nitidez a unha distinción que xa está configurada xuridicamente: aquela que se produce entre obrigación principal e obrigación accesoria. Ás veces difumínase a dita distinción, o cal conduce tamén a unha imperfecta regulación dos acordos de refinanciamento. O que ocorreu no tráfico xurídico e económico é que, a pesar de ser unha obrigación accesoria, a garantía adquiriu un valor ata certo punto abstraído da obrigación principal, debido á súa progresiva espiritualización, á súa intanxibilidade e á posibilidade de transmisión do obxecto da garantía sen mingua desta. Pero non se pode perder de vista que a garantía o é sempre dunha obrigación principal e que, aínda que o valor da segunda dependa, tamén e entre outros, do valor da primeira, cada unha conserva a súa esencia e características propias. Por isto, se a débeda principal pode ser afectada en caso de non ter cobertura de garantía real polo acordo dunha maioría moi cualificada doutros acredores, a débeda cuberta con garantía real debe poder ser tamén afectada, sempre que o acordo maioritario se adopte, neste caso, con maiorías cualificadas aínda que máis elevadas pero computadas sobre o total das garantías, é dicir, por titulares de débeda garantida que se encontren nunha situación similar á do disidente ou non participante no acordo.

En concordancia co anterior, prevese a posibilidade de estender os efectos do acordo a determinados acredores con garantía real e simplifícase o procedemento de homologación, no cal o xuíz coñece directamente da solicitude, para garantir a celeridade e flexibilidade buscada nesta fase preconcursal e no cal unicamente terá que comprobar a concurrencia das maiorías exixidas para acordar a homologación. En calquera caso, e co fin de non prexudicar o valor da garantía en caso de incumprimento por parte do debedor, establécense regras especiais de atribución do resultante ao acredor.

Por outro lado, establécese unha medida destinada a evitar a sobreponderación artificiosa de determinadas participacións minoritarias en acordos sindicados de financiamento que ata a data estaban dificultando enormemente a homologación dalgúns acordos. Deste modo establécese un límite á porcentaxe de votos favorables no sindicato cando se trata dun acordo global de refinanciamento do debedor. Evítanse desta maneira certos comportamentos oportunistas que non buscaban outro beneficio que o ligado á sobrevaloración dun pasivo por parte do resto de acredores que vían así incrementado o seu propio sacrificio.

Establécense, ademais, determinadas medidas destinadas a favorecer a transformación de débeda en capital, rebaixando as maiorías exixibles pola Lei de sociedades de capital e establecendo, coas debidas cautelas e garantías, unha presunción de culpabilidade do debedor que se nega sen causa razoable a executar un acordo de recapitalización.

Débesse recordar que as modificacións da Lei 22/2003, do 9 de xullo, introducidas neste real decreto lei se circunscriben exclusivamente ao seu ámbito de aplicación e, polo tanto, a lexislación especial seguirá rexendo o concurso de entidades financeiras e as súas situacións preconcursais. Adicionalmente quedan a salvo, entre outras, as previsións do capítulo II do título I do Real decreto lei 5/2005, do 11 de marzo, de reformas urxentes para o impulso á produtividade e para a mellora da contratación pública.

V

A parte final deste real decreto lei consta de dúas disposicións adicionais, unha disposición transitoria única, unha disposición derogatoria única e once disposicións derradeiras.

A disposición adicional primeira encoméndalle ao Banco de España que, no prazo dun mes, estableza e faga públicos criterios homoxéneos para a clasificación como risco normal das operacións refinanciadas ou restructuradas en virtude de acordos de refinanciamento homologados xudicialmente.

A disposición adicional segunda establece o réxime extraordinario dos novos ingresos de tesouraría ao cal se fixo referencia anteriormente.

A disposición transitoria única regula o réxime transitorio dos acordos de refinanciamento que se estivesen negociando ao abeiro do antigo artigo 71.6 da Lei concursal.

Na disposición derogatoria única ordénase a derogación de cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto neste real decreto lei.

A disposición derradeira primeira modifica a redacción do artigo 568 da Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuízamento civil, para adaptar o réxime de suspensión en caso de situacións concursais ou preconcursais ás modificacións introducidas no artigo 5 bis da Lei 22/2003, do 9 de xullo.

A disposición derradeira segunda modifica o texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, e establece a ausencia de tributación nos supostos de capitalización de débedas, salvo que esta fose obxecto dunha adquisición derivativa polo acreedor, por un valor distinto ao nominal desta. Recóllese así, expresamente na lei, un criterio que xa fora admitido pola doutrina administrativa para determinados supostos de capitalización de débedas entre entidades vinculadas.

Así mesmo, co obxecto de establecer un tratamento adecuado á situación económica actual e de evitar que a fiscalidade supoña un obstáculo ás operacións de refinanciamento en xeral, modifícase a Lei do imposto sobre sociedades en relación co tratamento fiscal das rendas derivadas de quitacións e esperas consecuencia da aplicación da Lei concursal. Así, tendo en conta que ambas as operacións non incrementan a capacidade fiscal das entidades, establécese un sistema de imputación do ingreso xerado na base imponible, en función dos gastos financeiros que posteriormente se vaian rexistrando.

A disposición derradeira terceira amplía a exención no imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados ás escrituras que conteñan quitacións ou minoracións dos préstamos, créditos e demais obrigas, facilitando os acordos de refinanciamento ou de pagamento.

A disposición derradeira cuarta, como consecuencia dos acordos adoptados no Consello de Política Fiscal e Financeira das comunidades autónomas, celebrado o 18 de decembro de 2013, suprime o punto 6 da disposición transitoria primeira da Lei 22/2009, do 18 de decembro, pola que se regula o sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía e se modifican determinadas normas tributarias.

A disposición derradeira quinta modifica a Lei 3/2009, do 3 de abril, sobre modificacións estruturais das sociedades mercantís, coa finalidade de suprimir a exigencia de informe dos administradores sobre os proxectos de fusión nos casos de absorción de sociedade participada ao noventa por cento, cando se trate dunha fusión transfronteiriça comunitaria. Un requisito que xa non se recolle no artigo 15.2 da Directiva 2005/56/CE, despois da súa modificación pola Directiva 2009/109/CE, no que se refire ás obrigas de información e documentación no caso das fusións e escisións.

A disposición derradeira sexta introduce unha modificación no último parágrafo do punto 1 do artigo 9 da Lei 3/2004, do 29 de decembro, pola que se establecen medidas de loita contra a morosidade nas operacións comerciais. Esta redacción procede da Lei 11/2013, do 26 de xullo, de medidas de apoio ao emprendedor e de estímulo do crecemento e da creación de emprego, e contiña como innovación importante o establecemento dun parámetro dentro do cal serían válidas as modificacións do xuro legal de demora. Desta forma, estableceuse que sería abusivo o xuro pactado cando sexa un 70 por cento inferior ao xuro legal de demora. Esta redacción fixo xurdir a dúbida de se as administracións públicas se poderían acoller a estas rebaixas do tipo de xuro de demora, interpretación que a Comisión Europea rexeita de plano e que é compartida polo Goberno. Por isto é urxente aclarar que as administracións públicas non poden modificar o tipo de xuro de demora establecido na Lei 3/2004, do 29 de decembro.

A disposición derradeira sétima reforma o Real decreto lei 10/2008, do 12 de decembro, polo que se adoptan medidas financeiras para a mellora da liquidez das pequenas e medianas empresas e outras medidas económicas complementarias para

evitar que as empresas incorran en causa legal de redución de capital e, se é o caso, de disolución por causa das perdas. A culminación da reestruturación do sector financeiro e a posta en marcha da Sociedade de Xestión de Activos Procedentes da Reestruturación Bancaria (SAREB) están influíndo no sector inmobiliario e no reaxustamento de prezos dos activos inmobiliarios. É previsible que tamén o faga a propia aprobación deste real decreto lei, o que fai aconsellable a aprobación dunha nova prórroga desta medida durante este ano. Ademais, a finais do ano pasado adoptáronse determinadas medidas fiscais que serán plenamente efectivas no presente exercicio.

A disposición derradeira oitava modifica o artigo 8 do Real decreto 1066/2007, do 27 de xullo, sobre o réxime das ofertas públicas de adquisición de valores, exceptuando a oferta pública de adquisición e a necesidade de solicitar, se é o caso, dispensa á Comisión Nacional do Mercado de Valores, cando se trate de operacións realizadas como consecuencia directa dun acordo de refinanciamento homologado xudicialmente, sempre que recibise informe favorable dun experto independente.

A disposición derradeira novena permite que as determinacións incluídas en normas regulamentarias que son obxecto de modificación por este real decreto lei poidan ser modificadas por normas do rango regulamentario.

Por último, as disposicións derradeiras décima e décimo primeira regulan, respectivamente, os títulos competenciais en virtude dos cales se adopta o real decreto lei, e a súa entrada en vigor, que terá lugar o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

VI

Nas medidas que se adoptan no presente real decreto lei concorren as circunstancias de extraordinaria e urxente necesidade que exige o artigo 86 da Constitución española como presuposto habilitante para recorrer a esta figura normativa.

No contexto sinalado no punto II desta exposición de motivos resulta de capital importancia garantir sen dilación a eliminación dos obstáculos identificados no noso ordenamento xurídico que están impedindo, na práctica, o éxito de operacións de reestruturación e refinanciamento de empresas que xa estean en marcha, ou que se deben acometer de maneira inmediata, e garantir, con isto, a continuidade da súa actividade, esencial para o mantemento do tecido produtivo do noso país.

De non se adoptar inmediatamente as medidas contidas neste real decreto lei, moitas das ditas operacións quedarán condenadas ao fracaso, ou simplemente non se proporán, co cal as empresas afectadas quedarán abocadas, primeiro, á declaración de concurso de acredores e, despois, á eventual liquidación.

Na súa virtude, en uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución, por proposta dos ministros de Economía e Competitividade, de Xustiza e de Facenda e Administracións Públicas, logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 7 de marzo de 2014,

DISPONGO:

Artigo único. *Modificación da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.*

A Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, modifícase nos seguintes termos:

Un. A redacción do artigo 5 bis pasa a ser a seguinte:

«Artigo 5 bis. *Comunicación de negociacións e efectos.*

1. O debedor poderá poñer en coñecemento do xulgado competente para a declaración do seu concurso que iniciou negociacións para alcanzar un acordo de refinanciamento dos previstos no artigo 71 bis.1 e na disposición adicional cuarta ou para obter adhesións a unha proposta anticipada de convenio nos termos previstos nesta lei.

No caso en que solicite un acordo extraxudicial de pagamento, unha vez que o mediador concursal proposto acepte o cargo, o rexistrador mercantil ou notario ao cal solicitase a designación do mediador concursal deberá comunicar, de oficio, a apertura das negociacións ao xulgado competente para a declaración de concurso.

2. Esta comunicación poderase formular en calquera momento antes do vencemento do prazo establecido no artigo 5. Formulada a comunicación antes dese momento, non será exixible o deber de solicitar a declaración de concurso voluntario.

3. O secretario xudicial ordenará a publicación no Rexistro Público Concursal do extracto da resolución pola cal se deixe constancia da comunicación presentada polo debedor ou, nos supostos de negociación dun acordo extraxudicial de pagamento, polo notario ou polo rexistrador mercantil, nos termos que regulamentariamente se determinen.

Caso de solicitar expresamente o debedor o carácter reservado da comunicación de negociacións, non se ordenará a publicación do extracto da resolución.

O debedor poderá solicitar o levantamento do carácter reservado da comunicación en calquera momento.

4. Desde a presentación da comunicación e ata que se formalice o acordo de refinanciamento previsto no artigo 71 bis.1, ou se dite a providencia mediante a cal se admite a trámite a solicitude de homologación xudicial do acordo de refinanciamento, ou se adopte o acordo extraxudicial, ou se obtivesen as adhesións necesarias para a admisión a trámite dunha proposta anticipada de convenio, ou teña lugar a declaración de concurso non se poderán iniciar execucións xudiciais de bens que resulten necesarios para a continuidade da actividade profesional ou empresarial do debedor. As execucións dos ditos bens que estean en tramitación quedarán suspendidas coa presentación da resolución do secretario xudicial en que dea constancia da comunicación. As limitacións previstas nos incisos anteriores quedarán, en todo caso, levantadas unha vez transcorridos os prazos previstos no punto seguinte.

Tampouco se poderán iniciar ou, se é o caso, quedarán suspendidas as execucións singulares promovidas polos acredores de pasivos financeiros aos cales se refire a disposición adicional cuarta, sempre que se xustifique que unha porcentaxe non inferior ao 51 por cento de pasivos financeiros apoiou expresamente o inicio das negociacións encamiñadas á subscripción do acordo de refinanciamento, comprometéndose a non iniciar ou continuar execucións individuais fronte ao debedor mentres se negocia.

O disposto nos dous parágrafos anteriores non impedirá que os acredores con garantía real exerzan a acción real fronte aos bens e dereitos sobre os cales recaia a súa garantía sen prexuízo de que, unha vez iniciado o procedemento, quede paralizado mentres non transcorresen os prazos previstos no primeiro parágrafo deste punto.

Quedan, en todo caso, excluídos das previsións contidas neste punto os procedementos de execución que teñan por obxecto facer efectivos créditos de dereito público.

5. Transcorridos tres meses desde a comunicación ao xulgado, o debedor, alcanzase ou non un acordo de refinanciamento, ou un acordo extraxudicial de pagamentos ou as adhesións necesarias para a admisión a trámite dunha proposta anticipada de convenio, deberá solicitar a declaración de concurso dentro do mes hábil seguinte, a menos que xa o solicitase o mediador concursal ou non se encontrase en estado de insolvencia.

6. Formulada a comunicación prevista neste artigo, o mesmo debedor non poderá formular outra no prazo dun ano.»

Dous. O punto 6 do artigo 28 queda redactado nos seguintes termos:

«6. Non poderá ser nomeado administrador concursal quen, como experto independente, emitise o informe a que se refire o artigo 71 bis.4 desta lei en relación cun acordo de refinanciamento que alcanzase o debedor antes da súa declaración de concurso.»

Tres. O artigo 56 queda redactado nos seguintes termos:

«1. Os acredores con garantía real sobre bens do concursado que resulten necesarios para a continuidade da súa actividade profesional ou empresarial non poderán iniciar a execución ou realización forzosa da garantía ata que se aprobe un convenio cuxo contido non afecte o exercicio deste dereito ou transcorra un ano desde a declaración de concurso sen que se producise a apertura da liquidación. En particular, non se considerarán necesarias para a continuación da actividade as accións ou participacións de sociedades destinadas en exclusiva á tenza dun activo e do pasivo necesario para o seu financiamento, sempre que a execución da garantía constituída sobre estas non supoña causa de resolución ou modificación das relacións contractuais ás que, estando suxeita a referida sociedade, permitan ao debedor manter a explotación do activo.

Tampouco se poderán exercer durante ese tempo:

a) As accións tendentes a recuperar os bens vendidos a prazos ou financiados con reserva de dominio mediante contratos inscritos no Rexistro de Bens Mobles.

b) As accións resolutorias de vendas de inmobles por falta de pagamento do prezo aprazado, aínda que deriven de condicións explícitas inscritas no Rexistro da Propiedade.

c) As accións tendentes a recuperar os bens cedidos en arrendamento financeiro mediante contratos inscritos nos rexistros da propiedade ou de bens mobles ou formalizados en documento que comporte execución.

2. As actuacións xa iniciadas en exercicio das accións a que se refire o punto anterior suspenderanse desde que a declaración do concurso, sexa ou non firme, conste no correspondente procedemento, aínda que xa estivesen publicados os anuncios de poxa do ben ou dereito. Soamente se alzará a suspensión da execución e se ordenará que continúe cando se incorpore ao procedemento testemuño da resolución do xuíz do concurso que declare que os bens ou dereitos non son necesarios para a continuidade da actividade profesional ou empresarial do debedor.

3. Durante a paralización das accións ou a suspensión das actuacións e calquera que sexa o estado de tramitación do concurso, a Administración concursal poderá exercer a opción prevista no punto 2 do artigo 155.

4. A declaración de concurso non afectará a execución da garantía cando o concursado teña a condición de terceiro posuidor do ben obxecto desta.

5. Para os efectos do disposto neste artigo e no anterior, corresponderalle ao xuíz do concurso determinar se un ben do concursado resulta necesario para a continuidade da actividade profesional ou empresarial do debedor.»

Catro. Suprímese o punto 6 do artigo 71 e o punto 7 pasa a ser o punto 6.

Cinco. O artigo 71 bis queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 71 bis. *Réxime especial de determinados acordos de refinanciamento.*

1. Non serán rescindibles os acordos de refinanciamento alcanzados polo debedor, así como os negocios, os actos e os pagamentos, calquera que sexa a

natureza e a forma en que se tiveren realizado, e as garantías constituídas en execución destes, cando:

- a) En virtude destes se proceda, cando menos, á ampliación significativa do crédito dispoñible ou á modificación ou extinción das súas obrigas, ben mediante prórroga do seu prazo de vencemento ou o establecemento doutras contraídas en substitución daquelas, sempre que respondan a un plan de viabilidade que permita a continuidade da actividade profesional ou empresarial no curto e medio prazo; e
- b) Con anterioridade á declaración do concurso:

1.º O acordo for suscrito por acredores cuxos créditos representen ao menos tres quintos do pasivo do debedor na data de adopción do acordo de refinanciamento. No caso de acordos de grupo, a porcentaxe sinalada calcularase tanto en base individual, en relación con todas e cada unha das sociedades afectadas, como en base consolidada, en relación cos créditos de cada grupo ou subgrupo afectados e excluindo en ambos os casos do cómputo do pasivo os préstamos e créditos concedidos por sociedades do grupo.

2.º Se emitir certificación do auditor de contas do debedor sobre a suficiencia do pasivo que se exige para adoptar o acordo. De non existir, será auditor o nomeado para o efecto polo rexistrador mercantil do domicilio do debedor e, se este for un grupo ou subgrupo de sociedades, o da sociedade dominante.

3.º O acordo for formalizado en instrumento público ao cal se xuntaron todos os documentos que xustifiquen o seu contido e o cumprimento dos requisitos anteriores.

2. Tampouco serán rescindibles aqueles actos que, realizados con anterioridade á declaración de concurso, non se poidan acoller ao punto anterior pero cumpran todas as condicións seguintes, xa sexa de forma individual ou conxuntamente con outros que se realizasen en execución do mesmo acordo de refinanciamento:

- a) Que incrementen a proporción de activo sobre pasivo previa.
- b) Que o activo corrente resultante for superior ou igual ao pasivo corrente.
- c) Que o valor das garantías resultantes a favor dos acredores intervinientes non exceda os nove décimos do valor da débeda pendente a favor destes, nin da proporción de garantías sobre débeda pendente que tivesen con anterioridade ao acordo. Enténdese por valor das garantías o definido no ordinal 2 da disposición adicional cuarta.
- d) Que o tipo de xuro aplicable á débeda subsistente ou resultante do acordo de refinanciamento a favor do ou dos acredores intervinientes non exceda máis dun terzo ao aplicable á débeda previa.
- e) Que o acordo for formalizado en instrumento público outorgado por todas as partes intervinientes neste, e con constancia expresa das razóns que xustifican, desde o punto de vista económico, os diversos actos e negocios realizados entre o debedor e os acredores intervinientes, con especial mención das condicións previstas nas letras anteriores.

Para verificar o cumprimento das condicións a) e b) anteriores teranse en conta todas as consecuencias de índole patrimonial ou financeira, incluídas as fiscais, as cláusulas de vencemento anticipado, ou outras similares, derivadas dos actos que se leven a cabo, aínda cando se produzan con respecto a acredores non intervinientes.

O cumprimento de todas as condicións anteriores deberase dar no momento da subscripción do instrumento público no cal se recollan os acordos.

3. Os acordos regulados neste artigo unicamente serán susceptibles de impugnación de conformidade co disposto no punto segundo do artigo seguinte.

4. Tanto o debedor como os acredores poderán solicitar o nomeamento dun experto independente para que emita informe sobre o carácter razoable e realizable do plan de viabilidade, sobre a proporcionalidade das garantías conforme condicións normais de mercado no momento da sinatura do acordo, así como as demais mencións que, se é o caso, preveña a normativa aplicable. Cando o informe contiver reservas ou limitacións de calquera clase, a súa importancia deberá ser expresamente avaliada polos asinantes do acordo.

O nomeamento dun experto independente corresponderalle ao rexistrador mercantil do domicilio do debedor. Se o acordo de refinanciamento afecta varias sociedades do mesmo grupo, o informe poderá ser único e elaborado por un só experto, designado polo rexistrador do domicilio da sociedade dominante, se estiver afectada polo acordo ou, no seu defecto, polo do domicilio de calquera das sociedades do grupo.

O nomeamento farase entre profesionais que resulten idóneos para a función. Os ditos expertos quedarán sometidos ás condicións do artigo 28 e ás causas de incompatibilidade establecidas para os auditores na lexislación de auditoría de contas.»

Seis. O punto 2 do artigo 72 queda redactado nos seguintes termos:

«2. Soamente a Administración concursal estará lexitimada para o exercicio da acción rescisoria e demais de impugnación que se poidan propor contra os acordos de refinanciamento do artigo 71 bis. A acción rescisoria só se poderá fundar no incumprimento das condicións previstas no dito artigo e corresponderalle a quen exerza a acción a proba de tal incumprimento. Para o exercicio destas accións non será de aplicación a lexitimación subsidiaria prevista no punto anterior.»

Sete. O punto 2.11.º do artigo 84 queda redactado nos seguintes termos:

«11.º O cincuenta por cento dos créditos que supoñan novos ingresos de tesouraría e fosen concedidos no marco dun acordo de refinanciamento, nas condicións previstas no artigo 71 bis ou na disposición adicional cuarta.

En caso de liquidación, os créditos concedidos ao concursado no marco dun convenio conforme o disposto no artigo 100.5.

Esta clasificación non se aplica aos ingresos de tesouraría realizados polo propio debedor ou por persoas especialmente relacionadas a través dunha operación de aumento de capital, préstamos ou actos con análoga finalidade.»

Oito. O número 5.º do artigo 92 queda redactado nos seguintes termos:

«5.º Os créditos de que for titular algunha das persoas especialmente relacionadas co debedor a que se refire o artigo seguinte, excepto os comprendidos no artigo 91.1.º cando o debedor sexa persoa natural e os créditos diferentes dos préstamos ou actos con análoga finalidade dos cales sexan titulares os socios a que se refire o artigo 93.2.1.º e 3.º que reúnan as condicións de participación no capital que alí se indican.

Os acredores que capitalizasen directa ou indirectamente todo ou parte dos seus créditos en cumprimento dun acordo de refinanciamento adoptado de conformidade co artigo 71 bis ou a disposición adicional cuarta, non terán a consideración de persoas especialmente relacionadas co concursado para os efectos da cualificación dos créditos que teñan contra o debedor como consecuencia do refinanciamento que lle outorgasen en virtude do dito acordo.»

Nove. O número 2.º do punto 2 do artigo 93 queda redactado nos seguintes termos:

«2.º Os administradores, de dereito ou de feito, os liquidadores do concursado persoa xurídica e os apoderados con poderes xerais da empresa, así como os que

o tiveren sido dentro dos dous anos anteriores á declaración de concurso. Salvo proba en contrario, non terán a consideración de administradores de feito os acredores que subscribisen o acordo de refinanciamento previsto polo artigo 71 bis ou a disposición adicional cuarta, polas obrigas que asuma o debedor en relación co plan de viabilidade.»

Dez. Engádesse un número 4.º ao artigo 165 do seguinte teor:

«4.º Se negasen, sen causa razoable, á capitalización de créditos ou a unha emisión de valores ou instrumentos convertibles frustrando a consecución dun acordo de refinanciamento dos previstos no artigo 71 bis.1 ou na disposición adicional cuarta. Para estes efectos, presumirase que a capitalización obedece a unha causa razoable cando así se declare mediante informe emitido, con anterioridade á negativa do debedor, por experto independente nomeado de conformidade co disposto polo artigo 71 bis 4. Se houber máis dun informe, deberán coincidir en tal apreciación a maioría dos informes emitidos.

En todo caso, para que a negativa á súa aprobación determine a culpabilidade do concurso, o acordo proposto deberá recoñecer en favor dos socios do debedor un dereito de adquisición preferente sobre as accións, as participacións, os valores ou os instrumentos convertibles subscritos polos acredores, para a capitalización ou a emisión proposta, en caso de alleamento ulterior destes. Non obstante, o acordo proposto poderá excluír o dereito de adquisición preferente nas transmisións realizadas polo acredor a unha sociedade do seu mesmo grupo ou a calquera entidade que teña por obxecto a tenza e administración de participacións no capital doutras entidades. En calquera caso, entenderase por alleamento o realizado en favor dun terceiro polo propio acredor ou polas sociedades ou entidades a que se refire o inciso anterior.»

Once. O ordinal 1.º do punto 2 do artigo 172 queda redactado nos seguintes termos:

«1.º A determinación das persoas afectadas pola cualificación, así como, se é o caso, a das declaradas cómplices. En caso de persoa xurídica, poderán ser considerados persoas afectadas pola cualificación os administradores ou liquidadores, de feito ou de dereito, os apoderados xerais, e os que tiveren tido calquera destas condicións dentro dos dous anos anteriores á data da declaración de concurso, así como os socios que se negasen sen causa razoable á capitalización de créditos ou a unha emisión de valores ou instrumentos convertibles nos termos previstos no ordinal 4.º do artigo 165, en función do seu grao de contribución á formación da maioría necesaria para o rexeitamento do acordo. Se algunha das persoas afectadas o for como administrador ou liquidador de feito, a sentenza deberá motivar a atribución desa condición

A presunción contida no número 4 do artigo 165 non resultará de aplicación aos administradores que tivesen recomendado a recapitalización baseada en causa razoable, aínda cando esta for posteriormente rexeitada polos socios.»

Doce. O punto 1 do artigo 172 bis queda redactado nos seguintes termos:

«1. Cando a sección de cualificación fose formada ou reaberta como consecuencia da apertura da fase de liquidación, o xuíz poderá condenar todos ou algúns dos administradores, liquidadores, de dereito ou de feito, ou apoderados xerais, da persoa xurídica concursada, así como os socios que se negasen sen causa razoable á capitalización de créditos ou a unha emisión de valores ou instrumentos convertibles nos termos previstos no ordinal 4.º do artigo 165, que fosen declarados persoas afectadas pola cualificación á cobertura, total ou parcial, do déficit, na medida en que a conduta que determinou a cualificación culpable xerouse ou agravase a insolvencia.

Se o concurso fose xa cualificado como culpable, en caso de reapertura da sección sexta por incumprimento do convenio, o xuíz atenderá, para fixar a condena, ao déficit do concurso, tanto aos feitos declarados probados na sentenza de cualificación como aos determinantes da reapertura.

En caso de pluralidade de condenados, a sentenza deberá individualizar a cantidade que deberá satisfacer cada un deles, de acordo coa participación nos feitos que determinaron a cualificación do concurso.»

Trece. A disposición adicional cuarta queda redactada nos seguintes termos:

«Disposición adicional cuarta. *Homologación dos acordos de refinanciamento.*

1. Poderase homologar xudicialmente o acordo de refinanciamento que, tendo sido suscrito por acredores que representen ao menos o 51 por cento dos pasivos financeiros, reúna no momento da súa adopción as condicións previstas na letra a) e nos números 2.º e 3.º da letra b) do punto 1 do artigo 71 bis. Os acordos adoptados pola maioría descrita non poderán ser obxecto de rescisión conforme o disposto no punto 13. Para estender os seus efectos, serán necesarias as maiorías exixidas nos puntos seguintes.

Non se terán en conta, para efectos do cómputo das maiorías indicadas nesta disposición, os pasivos financeiros titularidade de acredores que teñan a consideración de persoa especialmente relacionada conforme o punto 2 do artigo 93, os cales, non obstante, poderán quedar afectados pola homologación prevista nesta disposición adicional.

Para os efectos desta disposición, terán a consideración de acredores de pasivos financeiros os titulares de calquera endebedamento financeiro con independencia de que estean ou non sometidos a supervisión financeira. Quedan excluídos de tal concepto os acredores por operacións comerciais e os acredores de pasivos de dereito público.

En caso de préstamos sindicados, entenderase que os acredores prestamistas subscriben o acordo de refinanciamento cando voten ao seu favor os que representen ao menos o 75 por cento do pasivo representado polo préstamo, salvo que as normas que regulan a sindicación establezan unha maioría inferior; neste caso será de aplicación esta última.

Voluntariamente poderanse adherir ao acordo de refinanciamento homologado os demais acredores que non o sexan de pasivos financeiros nin de pasivos de dereito público. Estas adhesións non se terán en conta para efectos do cómputo das maiorías previstas nesta disposición.

2. Para os efectos desta disposición, entenderase por valor da garantía real de que goce cada acredor o resultante de deducir, dos nove décimos do valor razoable do ben sobre o cal estea constituída a dita garantía, as débedas pendentes que gocen de garantía preferente sobre o mesmo ben, sen que, en ningún caso, o valor da garantía poida ser inferior a cero nin superior ao valor do crédito do acredor correspondente.

Para estes exclusivos efectos, enténdese por valor razoable:

a) En caso de valores mobiliarios que coticen nun mercado secundario oficial ou noutro mercado regulado ou en instrumentos do mercado monetario, o prezo medio ponderado a que fosen negociados nun ou varios mercados regulados no último trimestre anterior á data de inicio das negociacións para alcanzar o acordo de refinanciamento, de conformidade coa certificación emitida pola sociedade reitora do mercado secundario oficial ou do mercado regulado de que se trate.

b) En caso de bens inmoables, o resultante de informe emitido por unha sociedade de taxación homologada e inscrita no Rexistro Especial do Banco de España.

c) En caso de bens distintos dos sinalados nas letras anteriores, o resultante de informe emitido por experto independente de conformidade cos principios e as normas de valoración xeralmente recoñecidos para eses bens.

Os informes previstos nas letras b) e c) non serán necesarios cando o dito valor for determinado por experto independente, dentro dos seis meses anteriores á data de inicio das negociacións para alcanzar o acordo de refinanciamento.

Se concorreren novas circunstancias que poidan modificar significativamente o valor razoable dos bens, deberase xuntar novo informe de experto independente.

A designación do experto independente nos supostos previstos neste punto realizarase de conformidade co artigo 71 bis.4.

No caso de que a garantía a favor dun mesmo acreedor recaia sobre varios bens, sumarase a resultante de aplicar, sobre cada un dos bens, a regra do parágrafo primeiro, sen que o valor conxunto das garantías poida tampouco exceder o valor do crédito do acreedor correspondente.

En caso de garantía constituída en *pro indiviso* a favor de dous ou máis acredores, o valor da garantía correspondente a cada acreedor será o resultante de aplicar ao valor total da garantía a proporción que nesta corresponda a cada un deles, segundo as normas e os acordos que rexan o *pro indiviso*, sen prexuízo das normas que, se é o caso, resulten de aplicación aos préstamos sindicados.

3. Aos acredores de pasivos financeiros que non subscribisen o acordo de refinanciamento ou que mostrasen a súa desconformidade a este e cuxos créditos non gocen de garantía real ou pola parte dos créditos que exceda o valor da garantía real, estenderánselles, pola homologación xudicial, os seguintes efectos acordados no acordo de refinanciamento:

a) Se o acordo foi subscrito por acredores que representen ao menos o 60 por cento do pasivo financeiro, as esperas, xa sexan de principal, de xuros ou de calquera outra cantidade endebedada, cun prazo non superior a cinco anos, ou a conversión de débeda en préstamos participativos durante o mesmo prazo.

b) Se o acordo foi subscrito por acredores que representen ao menos o 75 por cento do pasivo financeiro, as seguintes medidas:

1.º As esperas cun prazo de cinco anos ou máis, pero en ningún caso superior a dez.

2.º As quitacións.

3.º A conversión de débeda en accións ou participacións da sociedade debedora. Neste caso:

i) Os acredores que non subscribisen o acordo de refinanciamento ou que amosasen a súa desconformidade a este poderán optar por unha quitación equivalente ao importe do nominal das accións ou participacións que lles correspondería subscribir ou asumir e, se é o caso, da correspondente prima de emisión ou de asunción. Na falta de indicación expresa, entenderase que os citados acredores optan pola referida quitación.

ii) O acordo de aumento de capital do debedor necesario para a capitalización de créditos deberá ser subscrito pola maioría prevista, respectivamente, para as sociedades de responsabilidade limitada e anónimas nos artigos 198 e 201.1 do texto refundido da Lei de sociedades de capital, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2010, do 2 de xullo. Para efectos do artigo 301.1 do citado texto refundido da Lei de sociedades de capital, entenderase que os pasivos financeiros son líquidos, están vencidos e son exixibles.

4.º A conversión de débeda en préstamos participativos por un prazo de cinco anos ou máis pero, en ningún caso, superior a dez, en obrigas convertibles ou préstamos subordinados, en préstamos con xuros capitalizables ou en calquera

outro instrumento financeiro de rango, vencemento ou características distintas da débeda orixinal.

5.º A cesión de bens ou dereitos aos acredores en pagamento da totalidade ou parte da débeda.

4. Aos acredores de pasivos financeiros que non subscribisen o acordo de refinanciamento ou que amosasen a súa desconformidade a este, pola parte do seu crédito que non exceda o valor da garantía real, estenderanse, pola homologación xudicial, os efectos sinalados no punto anterior, sempre que un ou máis dos ditos efectos fosen acordados, co alcance que se conveña, polas seguintes maiorías, calculadas en función da proporción do valor das garantías aceptantes sobre o valor total das garantías outorgadas:

- a) Do 65%, cando se trate das medidas previstas na letra a) do punto anterior.
- b) Do 80%, cando se trate das medidas previstas na letra b) do punto anterior.

5. A competencia para coñecer desta homologación corresponderalle ao xuíz do mercantil que, se é o caso, for competente para a declaración do concurso de acredores.

A solicitude deberá ser formulada polo debedor e a esta deberásele xuntar o acordo de refinanciamento adoptado, da certificación do auditor sobre a suficiencia das maiorías que se exigen para adoptar os acordos cos efectos previstos para cada caso, dos informes que, se é o caso, fosen emitidos por expertos independentes designados conforme o artigo 71 bis.4 e da certificación do acordo de aumento de capital en caso de que xa fose adoptado. Se se emitise certificación, taxación ou informe dos previstos no punto 2 desta disposición, tamén se xuntarán á solicitude. O xuíz, examinada a solicitude de homologación, ditará providencia admitíndoa a trámite e declarará a paralización das execucións singulares ata que se acorde a homologación.

O secretario xudicial ordenará a publicación da providencia no Rexistro Público Concursal por medio dun anuncio que conterá os datos que identifiquen o debedor, o xuíz competente, o número do procedemento xudicial de homologación, a data do acordo de refinanciamento e os efectos daquelas medidas que neste se conteñen, coa indicación de que o acordo está á disposición dos acredores no xulgado mercantil competente onde se depositase para a publicidade, incluso telemática, do seu contido.

6. O xuíz outorgará a homologación sempre que o acordo reúna os requisitos previstos no punto primeiro e declarará a extensión de efectos que corresponda cando o auditor certifique a concorrencia das maiorías requiridas nos puntos terceiro ou cuarto.

A resolución pola que se aprobe a homologación do acordo de refinanciamento adoptarase mediante un trámite de urxencia, no prazo de quince días, e publicarase mediante anuncio inserido no Rexistro Público Concursal e no «Boletín Oficial del Estado», por medio dun extracto que conterá os datos previstos no último parágrafo do punto anterior.

7. Dentro dos quince días seguintes ao día da publicación, os acredores de pasivos financeiros afectados pola homologación xudicial que non subscribisen o acordo de homologación ou que amosasen a súa desconformidade a este poderán impugna-la. Os motivos da impugnación limitaranse exclusivamente á concorrencia das porcentaxes exixidas nesta disposición e á valoración do carácter desproporcionado do sacrificio exixido.

Todas as impugnacións serán tramitadas conxuntamente polo procedemento do incidente concursal, e darase traslado de todas elas ao debedor e ao resto dos acredores que son parte no acordo de refinanciamento para que se poidan opoñer á impugnación. A sentenza que resolva sobre a impugnación da homologación non

será susceptible de recurso de apelación e daráselle a mesma publicidade prevista para a resolución de homologación.

8. Os efectos da homologación do acordo de refinanciamento prodúcense, en todo caso e sen posibilidade de suspensión, desde o día seguinte ao da publicación da sentenza no «Boletín Oficial del Estado».

9. Os acredores de pasivos financeiros que non subscribisen o acordo de homologación ou que amosasen a súa desconformidade a este pero resultasen afectados pola homologación manterán os seus dereitos fronte aos obrigados solidariamente co debedor e fronte aos seus fiadores ou avalistas, os cales non poderán invocar nin a aprobación do acordo de refinanciamento nin os efectos da homologación en prexuízo daqueles. Respecto dos acredores financeiros que subscribisen o acordo de refinanciamento, o mantemento dos seus dereitos fronte aos demais obrigados, fiadores ou avalistas, dependerá do que se acordase na respectiva relación xurídica.

10. En execución do acordo de refinanciamento homologado, o xuíz poderá decretar a cancelación dos embargos que se practicasen nos procedementos de execución de débedas afectadas polo acordo de refinanciamento.

11. En caso de non cumprir o debedor os termos do acordo de refinanciamento, calquera acredor, adherido ou non a este, poderá solicitar, ante o mesmo xuíz que o homologase, a declaración do seu incumprimento, a través dun procedemento equivalente ao incidente concursal, do cal se dará traslado ao debedor e a todos os acredores comparecidos para que se poidan opoñer a esta.

Declarado o incumprimento, os acredores poderán instar a declaración de concurso de acredores ou iniciar as execucións singulares. A sentenza que resolva o incidente non será susceptible de recurso de apelación.

De se executaren as garantías reais, e salvo que no acordo se pactase que en caso de incumprimento terá lugar a súa resolución, resultarán de aplicación as seguintes regras:

a) Se o importe obtido na execución excede do da débeda orixinaria, ou do saldo pendente desta, de non terse producido o acordo, considerarase a diferenza entre o primeiro e o segundo importe como sobrante para os efectos dos artigos 674 e 692 da Lei de axuizamento civil, 133 da Lei hipotecaria e concordantes.

b) Se a cantidade obtida na execución é menor que a débeda orixinaria, ou do saldo pendente desta, de non terse producido o acordo, pero maior que a resultante da aplicación do punto 4 anterior, considerarase que non hai sobrante nin remanente, e o acredor fará súa toda a cantidade resultante da execución.

c) Se a cantidade resultante da execución for inferior á resultante da aplicación do punto 4 anterior, considerarase como parte remanente do crédito a diferenza entre ambas.

12. Solicitada unha homologación, o mesmo debedor non poderá solicitar outra no prazo dun ano.

13. Non poderán ser obxecto de accións de rescisión os acordos de refinanciamento homologados xudicialmente. O exercicio das demais accións de impugnación someterase ao disposto polo artigo 72.2.»

Disposición adicional primeira. *Tratamento das operacións refinanciadas ou reestruturadas como consecuencia dun acordo de refinanciamento.*

O Banco de España, no prazo dun mes, establecerá e fará públicos criterios homoxéneos para a clasificación como risco normal das operacións reestruturadas como consecuencia dun acordo de refinanciamento dos regulados polo artigo 71 bis ou pola disposición adicional cuarta da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.

Disposición adicional segunda. *Vixencia do réxime dos novos ingresos de tesouraría.*

1. Durante os dous anos seguintes á entrada en vigor deste real decreto lei, non será de aplicación o réxime contido no número 11 do punto 2 do artigo 84 nin o número 6.º do artigo 91 da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.

2. Neste prazo resultará aplicable o seguinte réxime xurídico:

1.º Terán a consideración de créditos contra a masa os créditos que supoñan novos ingresos de tesouraría e fosen concedidos no marco dun acordo de refinanciamento suscrito a partir da entrada en vigor deste real decreto lei, nas condicións previstas no artigo 71 bis ou na disposición adicional cuarta da Lei concursal, ata o importe do novo ingreso de tesouraría.

2.º Esta clasificación tamén se aplicará aos créditos concedidos nos ditos acordos de refinanciamento polo propio debedor ou por persoas especialmente relacionadas, que supoñan novos ingresos de tesouraría, e ata o importe do novo ingreso efectuado. En ningún caso terán a consideración de créditos contra a masa os ingresos de tesouraría realizados a través dunha operación de aumento de capital.

3.º Os xuros devindicados polos novos ingresos de tesouraría a que se refiren os números anteriores terán a cualificación prevista no número 3.º do artigo 92 da Lei concursal.

4.º En caso de liquidación, tamén terán a consideración de créditos contra a masa os créditos concedidos ao concursado no marco dun convenio conforme o disposto no artigo 100.5 da Lei concursal.

3. Transcorrido un prazo de dous anos contado desde a data de concesión dos créditos descritos no punto anterior, estes consideraranse créditos contra a masa nos termos indicados no número 11 do punto 2 do artigo 84 da Lei concursal.

Disposición transitoria única. *Réxime transitorio.*

Nos acordos de refinanciamento que, no momento da entrada en vigor deste real decreto lei, se estean negociando ao abeiro do artigo 71.6 da Lei concursal, resultará de aplicación o réxime anterior á dita entrada en vigor, se o debedor xa tivese solicitado do rexistrador mercantil a designación dun experto independente, salvo que as partes opten no acordo de refinanciamento pola aplicación do réxime contido no artigo 71 bis.1, na redacción dada polo presente real decreto lei.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas cantas normas de igual ou inferior rango se opoñan ou contradigan o disposto neste real decreto lei.

Disposición derradeira primeira. *Modificación da Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuizamento civil.*

O título e o punto 1 do artigo 568 da Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuizamento civil, quedan redactados nos seguintes termos:

«Artigo 568. *Suspensión en caso de situacións concursais ou preconcursais.*

1. Non se ditará auto en que se autorice e se despache a execución cando lle conste ao tribunal que o demandado se atopa en situación de concurso ou se efectuase a comunicación a que se refire o artigo 5 bis da Lei concursal e respecto dos bens determinados no dito artigo. Neste último caso, cando a execución afecte unha garantía real, terase por iniciada a execución para os efectos do artigo 57.3 da Lei concursal para o caso de que sobreveña finalmente o concurso a pesar da falta de despacho de execución.»

Disposición derradeira segunda. *Modificación do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo.*

Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2014, introdúcese as seguintes modificacións no texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo:

Unha. Engádesse un parágrafo ao final do punto 1 do artigo 15, coa seguinte redacción:

«As operacións de aumento de capital por compensación de créditos valoraranse fiscalmente polo importe do dito aumento desde o punto de vista mercantil, con independencia de cal sexa a valoración contable.»

Dúas. Modifícase a letra b) do punto 2 do artigo 15, que queda redactada da seguinte forma:

«b) Os achegados a entidades e os valores recibidos en contraprestación, salvo no suposto previsto no último parágrafo do punto anterior.»

Tres. Modifícase o primeiro parágrafo do punto 3 do artigo 15, que queda redactado da seguinte forma:

«3. Nos supostos previstos nas letras a), b), c) e d), a entidade transmitente integrará na súa base imponible a diferenza entre o valor normal de mercado dos elementos transmitidos e o seu valor contable. Non obstante, no suposto de aumento de capital por compensación de créditos, a entidade transmitente integrará na súa base imponible a diferenza entre o importe do aumento de capital, na proporción que lle corresponda, e o valor fiscal do crédito capitalizado.»

Catro. Engádesse un punto 14 ao artigo 19, que queda redactado da seguinte forma:

«14. O ingreso correspondente ao rexistro contable de quitacións e esperas, consecuencia da aplicación da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, imputarase na base imponible do debedor a medida que proceda rexistrar con posterioridade gastos financeiros derivados da mesma débeda e ata o límite do citado ingreso.

Non obstante, no suposto de que o importe do ingreso a que se refire o parágrafo anterior sexa superior ao importe total de gastos financeiros pendentes de rexistrar, derivados da mesma débeda, a imputación daquel na base imponible realizarase proporcionalmente aos gastos financeiros rexistrados en cada período impositivo respecto dos gastos financeiros totais pendentes de rexistrar derivados da mesma débeda.»

Disposición derradeira terceira. *Modificación do texto refundido da Lei do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1993, do 24 de setembro.*

Modifícase o número 19 da letra B) do punto I do artigo 45 do texto refundido da Lei do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1993, do 24 de setembro, que queda redactado da seguinte forma:

«19. As escrituras que conteñan quitacións ou minoracións das contías de préstamos, créditos ou outras obrigas do debedor que se inclúan nos acordos de refinanciamento ou nos acordos extraxudiciais de pagamento establecidos na Lei concursal, sempre que, en todos os casos, o suxeito pasivo sexa o debedor. »

Disposición derradeira cuarta. *Modificación da disposición transitoria primeira da Lei 22/2009, do 18 de decembro, pola que se regula o sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía e se modifican determinadas normas tributarias.*

Suprímese o punto 6 da disposición transitoria primeira da Lei 22/2009, do 18 de decembro, pola que se regula o sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía e se modifican determinadas normas tributarias.

Disposición derradeira quinta. *Modificación da Lei 3/2009, do 3 de abril, sobre modificacións estruturais das sociedades mercantís.*

O punto 1 do artigo 50 da Lei 3/2009, do 3 de abril, sobre modificacións estruturais das sociedades mercantís, pasa a ter a seguinte redacción:

«1. Cando a sociedade absorbente for titular directa do noventa por cento ou máis, pero non da totalidade do capital da sociedade ou das sociedades anónimas ou de responsabilidade limitada que vaian ser obxecto de absorción, non serán necesarios os informes de administradores e de expertos sobre o proxecto de fusión, sempre que neste lles ofrezca a sociedade absorbente aos socios das sociedades absorbidas a adquisición das súas accións ou participacións sociais, estimadas no seu valor razoable, dentro dun prazo determinado que non poderá ser superior a un mes contado desde a data da inscrición da absorción no rexistro mercantil.»

Disposición derradeira sexta. *Modificación da Lei 3/2004, do 29 de decembro, pola que se establecen medidas de loita contra a morosidade nas operacións comerciais.*

O último parágrafo do punto 1 do artigo 9 da Lei 3/2004, do 29 de decembro, pola que se establecen medidas de loita contra a morosidade nas operacións comerciais, pasa a ter a seguinte redacción:

«En todo caso, son nulas as cláusulas pactadas entre as partes ou as prácticas que resulten contrarias aos requisitos para exixir os xuros de demora do artigo 6, ou aquelas que exclúan o cobramento do dito xuro de demora ou o da indemnización por custos de cobramento prevista no artigo 8. Tamén son nulas as cláusulas e prácticas pactadas polas partes ou as prácticas que exclúan o xuro de demora, ou calquera outra sobre o tipo legal de xuro de demora establecido con carácter subsidiario no punto 2 do artigo 7, cando teña un contido abusivo en prexuízo do acredor, entendendo que será abusivo cando o xuro pactado sexa un 70 por cento inferior ao xuro legal de demora, salvo que, atendendo ás circunstancias previstas neste artigo, se poida probar que o xuro aplicado non resulta abusivo. Esta posible modificación do xuro de demora, de acordo co previsto nesta lei, non será de aplicación ás operacións comerciais realizadas coa Administración.»

Disposición derradeira sétima. *Modificación do Real decreto lei 10/2008, do 12 de decembro, polo que se adoptan medidas financeiras para a mellora da liquidez das pequenas e medianas empresas, e outras medidas económicas complementarias.*

A disposición adicional única do Real decreto lei 10/2008, do 12 de decembro, polo que se adoptan medidas financeiras para a mellora da liquidez das pequenas e medianas empresas, e outras medidas económicas complementarias, queda redactada nos seguintes termos:

«1. Para os únicos efectos da determinación das perdas para a redución obrigatoria de capital regulada no artigo 327 do texto refundido da Lei de sociedades de capital, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2010, do 2 de xullo, e para a

disolución prevista no artigo 363.1.e) do citado texto refundido, así como respecto do cumprimento do presuposto obxectivo do concurso recollido no artigo 2 da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, non se computarán as perdas por deterioración recoñecidas nas contas anuais, derivadas do inmovilizado material, os investimentos inmobiliarios e as existencias ou de préstamos e partidas que se vaian cobrar.

2. O disposto no punto anterior unicamente será de aplicación excepcional nos exercicios sociais que se pechen no ano 2014.»

Disposición derradeira oitava. *Modificación do Real decreto 1066/2007, do 27 de xullo, sobre o réxime das ofertas públicas de adquisición de valores.*

A letra d) do artigo 8 do Real decreto 1066/2007, do 27 de xullo, sobre o réxime das ofertas públicas de adquisición de valores, queda redactada nos seguintes termos:

«d) Adquisicións ou outras operacións procedentes da conversión ou capitalización de créditos en accións de sociedades cotizadas cuxa viabilidade financeira estea en perigo grave e inminente, aínda que non estea en concurso, sempre que se trate de operacións concibidas para garantir a recuperación financeira a longo prazo da sociedade.

Corresponderalle á Comisión Nacional do Mercado de Valores acordar, nun prazo non superior a quince días contados desde a presentación da correspondente solicitude por calquera persoa interesada, que non resulta exixible unha oferta pública. Non será necesario o acordo de dispensa cando as operacións descritas nesta letra se realizasen como consecuencia directa dun acordo de refinanciamento homologado xudicialmente conforme o previsto na disposición adicional cuarta da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, sempre que recibise informe favorable dun experto independente nos termos previstos polo artigo 71 bis 4 do citado texto legal.»

Disposición derradeira novena. *Modificación de disposicións regulamentarias.*

As determinacións incluídas en normas regulamentarias que son obxecto de modificación por este real decreto lei poderán ser modificadas por normas do rango regulamentario correspondente á norma en que figuran.

Disposición derradeira décima. *Título competencial.*

A modificación da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, contida no artigo único deste real decreto lei, dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.6.^a da Constitución, que lle atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de «lexislación mercantil e de lexislación procesual», sen prexuízo das necesarias especialidades que nesta orde deriven das particularidades do dereito substantivo das comunidades autónomas.

A disposición adicional primeira dítase ao abeiro do artigo 149.1.11.^a, que lle atribúe ao Estado competencia exclusiva en materia de ordenación de crédito, banca e seguros.

As demais modificacións de textos legais contidas nas disposicións derradeiras primeira a oitava do presente real decreto lei ampáranse no título competencial establecido na norma obxecto de modificación.

Disposición derradeira décimo primeira. *Entrada en vigor.*

Este real decreto lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 7 de marzo de 2014.

JUAN CARLOS R.

A presidenta do Goberno en funcións,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN